

ærede Medlem Hr. Schmidt har jo indtegnet sig som Taler ved denne Debat, og det vil blive meget interessant at høre, hvad han har at bemærke til den Dokumentation, den højtærede Justitsminister gav i sit Foredrag. Den højtærede Justitsminister citerede gentagne Gange en Artikel, der havde staaet i „Flensburger Nachrichten“ under Overskriften: General Rütter und die schneidige dänische Staatspolizei. Jeg tror, det er lykkedes den højtærede Justitsminister paa en ganske uimodsigelig Maade at nedsable alle de misvisende Paastande, som er blevet spredt ud i Hobetal over hele det tyske Rige og baaret over det tyske Rige i de forskelligste Blade af de forskelligste politiske Afskygninger. Det er jo muligt, at det ærede Medlem Hr. Schmidt vil kunne faa Lejlighed til at rette nye Forespørgsler til den højtærede Justitsminister, men saa længe det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke paa noget Punkt har kunnet modbevise det Materiale, der er fremlagt af den højtærede Justitsminister, vil vi utvivlsomt alle have den Følelse, at der her tydeligt og klart er gjort Rede for, hvor grundløs, ja, hvor samvittighedsløs, for at bruge den højtærede Udenrigsministers Ord, hele denne Kampagne er, der nu Uge efter Uge i tyske Blade er blevet rettet mod vort Land.

Mads Gram: Under denne tredie Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget er de sønderjydske Landsdele blevet nævnt Gang efter Gang, og det er jo gaaet saaledes Vinteren igennem, at det ikke mindst er de sønderjydske Landsdele, der talmæssig har lagt Beslag paa Lovgivningsmagten her i Landet. Vi har faaet en hel Række Love, som vi er glade ved, men det har været saaledes, at vi undertiden næsten har maattet sige, at det var ved at blive lovlig meget af det gode. Der er jo Grænser for den Fordøjelsesevne, en Organisme er i Stand til at præstere, og der skal for almindelige Mennesker meget til for at følge med i den Række af Love, som vore Landsmænd i snævraste Forstand har faaet Vinteren igennem. Men ved Arbejdets Slutning her i Rigsdagen maa jeg og mine Kolleger i Venstre fra de sønderjydske Landsdele føle Trang til at sige Lovgivningsmagten Tak, thi vi har forstaaet, at Genrejsningen af vor Landsdel, Nyordningen af vor Landsdel er blevet opfattet som en Folkesag for Danmark. Vi er den højtærede Regering Tak skyldige for den Aarvaagenhed og Beredvillighed, hvormed den har søgt at fremme vor Landsdels

Interesser. Skønt det naturligt maatte være saaledes, da vi skulde indtage vort Sæde i den danske Rigsdag, at vi delte os i Partier efter de Partilnier, som er gældende her, har det vist sig, at vi har mødt Velvillie og Forstaaelse fra alle Partier overfor de Ting, vi havde at komme frem med. Der kan nævnes en ganske enkelt Sag, en ganske enkelt Bevilling, hvor et enkelt Parti er sprunget fra, men i al Almindelighed har alle Partier været enige om, at det er en Sag, der gælder os alle, det er Danmarks Sag, og her maa vi alle være med, og det siger vi Tak for.

Der er jo givet en lille Oversigt over, hvor store Bevillinger der nu omtrent er givet de sønderjydske Landsdele, og naar man hører, at Udgifterne en Gang for alle bevæger sig oppe omkring 200 Mill. Kr., forstaaer vi godt, at det er et Beløb, der tynger paa Budgettet i et Land af Størrelse som Danmark. Vi er ikke vant til at arbejde med Millioner, vi har en vis Respekt for dem, selv om man i Vinterens Løb ved Finanslovsbehandlingen har været med i et Boldspil med Millioner. Alligevel, vi erkender, at det er mange Penge, men paa den anden Side vilde vi nødigt have, at der skulde danne sig den Opfattelse i Almenheden, at de sønderjydske Landsdele er at ligne ved et Danaidernes Kar, som ikke er til at fylde, ved en bundløs Pung, som der en Gang blev sagt om en af de gamle danske Konger, som man stadig maa fylde i, men som der aldrig kommer noget ud af igen.

Denne store Sum, der her er Tale om en Gang for alle, tror jeg nemlig hænger sammen med den nye Ordning, den nye Maade at afgøre mellemfolkelige Strids-spørgsmaal paa, som er forsøgt i dette Tilfælde, hvor det drejede sig om, hvor de sønderjydske Landsdele statsretlig skulde høre hen. Det er noget nyt, der her er kommet til Anvendelse, og det er sædvanlig saadan, at hvor noget nyt bryder frem, er det ogsaa forbundet med visse Smarter. Efter det gamle System maatte Danmark have deltaget i Krigen for i det hele taget at faa Part i Opgøret efter Krigen. Det kunde vi aldrig have ønsket, og vi har aldrig ønsket det. Vi har gennem vor Udlændighed stadig sat det som vort Haab, at Afgørelsen af vore Landsdeles Skæbne en Gang maatte kunne ske ad Rettens Vej, ved mellemfolkelig Ret, saaledes som det nu er lykkedes. Men naar Danmark har faaet Del i Opgøret uden Sværdslag, kan man saa undre sig over, at Vestmagterne siger: Naar den Sag skal afgøres efter nye Linier, maa vi ogsaa forlange, at Dan-